

The Antler King.

Ten for a Bird 🐦

Tien maal tien maal tien is drie 🐦

Wat krijg je als man en vrouw naast de lakens ook een muzikale passie delen?

Gespecialiseerde literatuur leert ons: niet noodzakelijk vonken. Bij The Antler King ligt dat toch even anders. Rock-'n'-roll-sweethearts Esther Lybeert en Maarten Flamand – The Antler King - vinden zichzelf als muzikaal duo bij elke nieuwe release steeds opnieuw uit.

In het voorjaar losten ze al de single 'Orange Monkey', een romantisch-psychedelisch werkstuk, woelig dravend op een moddervette riff van Flamand.

De song schopte het tot de playlist van 'Wonderland' op Radio 1. De song kruipt meteen onder de huid. Er is in 'Orange Monkey' sprake van een 'collision' ('We collide tonight'). Het resultaat van die botsing? **'Ten for a Bird'**. De derde studioplaat, en meteen de tweede samenwerking met producer Jan Chantrain die ook al meewerkte aan het lovend onthaalde 'Patterns'.

De plaat van de bevestiging, jazeker. Op 'Ten for a Bird' kiest The Antler King helemaal voor een eigen smoel. Popmuziek met weerhaken. De perfecte soundtrack voor deze tijdgeest. Op 'Ten for a Bird' is het de romantiek die overheerst, maar die kreeg wel een psychedelisch, donker kantje, wat het geheel een ietwat tijdloze feel geeft. Flamand zocht in de uithoeken van zijn sound-universum naar zijn Antler Queen, en vond ze. De gitaarsound op 'Ten for a Bird' is consequent poppy-eerie en hier en daar wat dissonant. De erfenis van zijn experimenteel werk bij het ietwat kierewiete Elefant? Het zou zo zou maar eens kunnen. Eén van de gitaristen van zijn generatie, toch.

'Ten for a bird' is vintage 2018, al lonken een aantal songs nadrukkelijk naar de platenkast van babyboomers die tijdens hun studententijd graag naar bands luisterden die hun creativiteit aanscherpten met een goeie portie LSD. Of naar Spaanse pop à la Jeanette en Piero of de Braziliaanse Caetano Veloso.

Geen LSD bij The Antler King, maar de post-hippie sfeer is wel merkbaar in 'Beatles', een prachtige ballad waar Flamands voorliefde voor distorted-dissonantie tot uiting komt, in mooi contrast met Lybeerts ijle stem. De tien instrumenten waarmee de band aan de slag ging, zorgen voor een prachtige gelaagdheid. Gitaar, (bariton)sax, basklarinet hier en daar een dwarsfluit, en subtiele drums en percussie.

Zoals in 'Siberian Times', dat drijft op een lazy gitaartje, en de perfecte track is voor een slow-motion zomeravond. Met een glas sangria. *There is a Spanish 'Por que te vas'-feel to all of this.*

'Ten for a Bird' is een album van een tot volledige wasdom gekomen band. De franjes zijn weg, de songs blijven. Met hier en daar wat experiment ter meerdere glorie van de muziek en een portie lo-fi elektronica die de plaat voorziet van een très nu-feel ('Future Echoes', 'Moon Shaped Sounds').

Lybeert omschrijft The Antler King als '2 muzikanten, samen met 10 instrumenten', waarmee ze voor eens en voor altijd wil duidelijk maken dat Flamand-Lybeert géén singer-songwriterduo is, maar een volwaardige band.

Tien songs. Tien videoclip. Tien keer raak.

'Ten for a Bird' verschijnt op 31 augustus 2018, bij Sel/Sync records.

Distributie: N.E.W.S. distribution

Promotie: Gentle Promotion

Bookings: Rumor!